

NIEUWSBRIEF FAMILIE BAARS

Reizigers en dromers,

10 maart - een baken van hoop

Onze eerste maand aan boord zit erop! We krijgen een felicitatiekaart van een nieuwe vriendin, waarop ze schrijft dat we niet alleen aan het overleven zijn, maar zelfs gedijen (*surviving* versus *thriving* in het Engels) als gezin en zo voelt het inderdaad ook. Waarbij we willen benadrukken dat we dit hebben gekregen van God, want er is veel gebeden voor ons dat de overstap naar het schip goed zou verlopen. Goed in de zin van: dat de kinderen snel gewend zijn aan de Engelse taal en dit na een maand al vol zelfvertrouwen spreken. Ook genieten ze erg van het speeldeck boven met de twee glijbanen en het feit dat het elke dag warm genoeg is om te kunnen zwemmen!

Elke donderdagavond is er *community* night en dat varieert qua aanbod: soms leren we een Schotse dans, en de andere keer horen we verhalen uit het ziekenhuis over de patiënten. Daarna is er altijd ijs eten met elkaar. Jackie treedt zelfs al op tijdens een talentshow met haar stokpaard Tattoo, op de melodie van Gods girl: 'Hij zegt wie je bent en kunt zijn.' En elke zondag hebben we een gezamenlijke dienst met een wisselende worshipband. Het is bemoedigend om zo samen te komen en om onderwijs te krijgen, soms ook van de lokale pastors. Sierra Leone is geestelijk gezien een donker land, er is veel bijgeloof en ook zwarte magie. Het maakt indruk als op een zondag een pastor vertelt dat hij als tienjarige op de lijst stond in zijn dorp, als kindoffer, maar dat zijn zus toen gevlucht is met hem. Later kreeg hij van God de opdracht om als volwassen christen terug te gaan, met gevaar voor eigen leven. Maar God heeft daar in dat dorp nu zelfs meerdere kerken gebouwd en zo is het kwaad overwonnen. Deze man benadrukte dat we hier allemaal met een reden zijn. Dit schip is een baken van hoop, want alle patiënten ontmoeten Jezus aan boord en nemen iets van dit licht mee naar hun soms spiritueel gezien, aardedonkere dorpen in de binnenlanden.

Op 14 maart is het de verjaardag van Kate, die 3 is geworden. De container met haar cadeautje erin is vertraagd, maar gelukkig is er nog een moeder aan boord met een doos vol cadeautjes.

IN DIT NUMMER

De eerste maanden
aan boord.

Gebed en dankpunten

Verjaardagen:

Harper
Anne Marije
Laurens

NIEUWSBRIEF FAMILIE BAARS

We genieten van een filmavond met onze onboarding family die we hebben leren kennen in Texas, en eten koekjes met roze glazuur en heel veel spikkels.

Laurens begint zijn draai al snel te vinden in zijn team. Hij leidt een team van veertien mensen waarvan een deel zich bezighoudt met de *medical supply*, dus de bevoorrading van het ziekenhuis en daarnaast heb je de *general supply* zodat de keuken, winkel en het cafe aan boord genoeg voorraad aangeleverd krijgen. Hij begint gelijk 'goed,' want de containers zijn vertraagd en van lieverlee wordt het steeds nijpender. Lokaal wordt er zoveel als mogelijk ingekocht, maar niet alles is hier te koop en/of van een goede kwaliteit.

We doen het een paar weken zonder yoghurt, chips en fruithapjes voor de kleine meid. Wanneer ook mijn luiers opraken, wordt de situatie toch wat nijpender, maar gelukkig is er nog een andere moeder die een pak over heeft. Je merkt dat vertraagde containers niet alleen vervelend zijn, maar ook stress oplevert omdat je wilt dat vooral het werk in het ziekenhuis door kan gaan. Laurens zijn favoriete spreuk van 'alleen kalmte kan je redden' komt goed van pas. En soms blijkt er miscommunicatie door het cultuurverschil te zijn. De melk is al een paar dagen op zonder dat het wordt gemeld. Lokaal is er melk te koop, maar de Afrikaanse inkoper vond dit te duur, zonder ook maar te overleggen met de manager. Die beslist: kopen maar, want beter duur dan niet te koop. En facturen nakijken is soms een dagtaak voor Laurens. Er blijkt altijd wel iets niet te kloppen en vaak ook nog eens in het nadeel van de handelaar. Maar ook hierin wil je de kernwaarden van Mercy Ships uitdragen dat we eerlijk zijn omdat we God dienen. De bedragen lijken trouwens enorm. 1000 leones is omgerekend 50 euro, dus het lijkt al snel een enorm bedrag.

Tot slot heb ik deze maand het communicatieteam in onze cabin voor een filmpje over mijn lievelingsnummer van de band The Bowery uitgenodigd. Het filmpje wordt gebruikt voor een concert om vrijwilligers te werven voor Mercy Ships.

NIEUWSBRIEF FAMILIE BAARS

10 april - een nieuwe uitdaging

We hebben weer een jarige, Jackie hoopt al 8 te worden! Voor haar verjaardag bakt een andere moeder een paardencake, compleet met een halster van m&m's. Volgens Jackie is dit de mooiste cake die ze ooit heeft gehad! Op de verjaardag vieren we ook het feestje met de vrienden uit haar klas: Jackson uit Ghana en Lottie uit Amerika. De timmerman aan boord heeft gezorgd voor houten stokken van oude bezemstelen, zodat we een stokpaard kunnen knutselen. Daarna is het uiteraard met de houten hindernis, die meegenomen is uit Nederland, boven op het speeldeck oefenen! Het leuke aan jarig zijn op het schip is dat er zomaar cadeautjes aan de deur worden bezorgd (in het paarden thema!) en ook dat wanneer de post gearriveerd is, een paar weken later, je eigenlijk nog een keer jarig bent, omdat je dan de cadeautjes van thuis nog een keer krijgt!

Deze maand krijgen we ook de bevestiging dat Laurens is aangenomen voor een nieuwe functie die per december 2025 ingaat; namelijk die van Operations Director. Zodra we twee weken aan boord waren, kwam deze functie vrij en heeft Laurens gesolliciteerd. Dit betekent dat hij samen met de kapitein en Matthew, een gepensioneerd politieman uit Amerika, die de Managing Director wordt, verantwoordelijk is voor de leiding van het schip. Voor Laurens een hele mooie uitdaging om zijn talenten nog beter in te kunnen zetten. Dit betekent concreet dat we nog een jaar hebben bijgetekend, en we dus zoals het er nu uitziet, eind 2027 ons commitment beëindigen. Bij tijden voelt dit best als een lange tijd die nog lastig te overzien valt, maar dit hoeft ook niet. We hoeven alleen maar elke dag weer ons leven in Gods handen te leggen en Hij zal ons dag aan dag dragen en geven wat we nodig hebben. Zelf zien wij niet veel patiënten, omdat ze beneden in het ziekenhuis verblijven en ons dagelijks werk daar niet mee te maken heeft. Alleen als wij die gang gebruiken om van het schip te vertrekken, zien we ze soms. Natuurlijk wordt er dan altijd even gezwaaid of een high five gegeven!

Ook bezoek ik, An, een keer op de avond de patiënten en speel memory met een klein meisje van twee jaar. Ik leg aan haar oma uit, dat ik boven ook een klein meisje heb wonen. En op een zaterdagmiddag wordt er knutselhulp gevraagd in het ziekenhuis

NIEUWSBRIEF FAMILIE BAARS

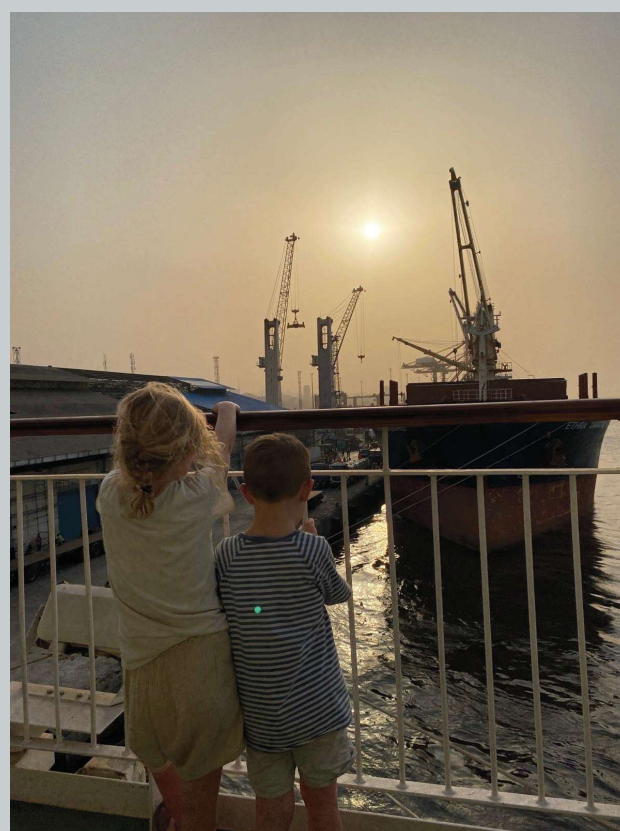

door een van de *nurses*. De komende week worden er namelijk oogoperaties gedaan, en omdat de kinderen dan 24 uur met verband om hun ogen moeten liggen, heeft ze bedacht om *sensory boards* te maken. Gewapend met lijmstiften, draadjes wol, oude knopen en lapjes stof gaan Jackie en James met me mee naar beneden waar we de mooiste borden maken als afleiding voor de kinderen straks!

10 mei - de niet vergeten armen

Aangezien we ons steeds meer thuis voelen, krijgen we steeds meer de energie om eropuit te gaan. Buiten het schip is het echt wonen in een Afrikaans land; vanuit ons cabin raam zien we de krottenwijken, maar om er echt langs te rijden is toch anders. Net zoals er mensen zonder arm of met vreselijke wonden op je raampje tikken zodra je stilstaat voor een stoplicht, omdat je in een Mercy Ships jeep rijdt.

Het staat soms in een schril contrast, omdat we niet alle mensen kunnen helpen. En zelf dan bijvoorbeeld onderweg zijn naar het strand om een dag te ontspannen. Wat wij weer nodig hebben, om ons werk te kunnen doen. Freetown staat trouwens bekend om hun prachtige stranden, het bounty gevoel als je de palmbomen ziet en de helderblauwe zee. Tegelijkertijd zijn hele stukken ervan bezaaid met plastic afval, naalden en glas. Ze kennen hier niet echt een afvalverwerkingssysteem, waardoor er veel gewoon gedumpt wordt. Ook dit is een indirect gevolg van armoede zou je kunnen zeggen. Soms rijden we langs de vuilnisbelt waar je mensen nog naar spullen ziet zoeken. Mercy Ships zet zich in voor de vergeten armen van deze wereld, omdat God ze niet is vergeten. Maar we worden hier in Sierra Leone vaak geconfronteerd met hoe slecht dit land eraan toe is. Ze komen amper aan opbouw toe, door een recent oorlogsverleden, (velen van jullie hebben vast weleens gehoord van bloed diamonds) en de ebola crises. Het is triest om te zien hoe de meeste mensen hier moeten leven en vooral jongeren amper werk kunnen vinden. Laurens, Harper en ik doen daarom nog een keer mee met een fotoshoot voor een lokaal merk: Unity die kleding maakt en verkoopt en zo probeert een bedrijf op te zetten.

NIEUWSBRIEF FAMILIE BAARS

Langs de weg verkopen ze verse mango's en avocado's voor 20 leones per stuk (omgerekend een euro) nu het seizoen is aangebroken. Vooral baby Harper geniet er erg van! Hier op het schip zijn wij bevoorrecht dat we zelfs overvloed hebben qua eten, en de mogelijkheid hebben tot schoon drinkwater, want dat is hier in Freetown totaal niet gewoon! Een paar keer per week wandel ik een uur buiten op dek 10, het *walking track* met een anesthesist verpleegkundige en zij vertelt dat veel patiënten hier kampen met ondervoeding door eenzijdige voeding. Dit zorgt er ook voor dat ze vaak in slechte conditie zijn en soms maanden in het Hope centrum (wat ook van Mercy Ships is, en verderop in de stad ligt) moeten verblijven, voordat ze kunnen worden geopereerd aan hun aandoening. Maar ook het herstel achteraf gaat dan moeizamer. En de kinderen die hier aan boord worden geholpen met 0-benen komen ook vaak doordat ze vitaminegebrek hebben en de botten daardoor vergroeien.

Op 9 mei hebben we feest, want ik, An, teken voor een nieuw contract van een boek bij de uitgever Buijten en Schipperheijn. Het boek gaat over nieuwe seizoenen in je leven en over Gods roeping. Het is een zegen dat ik zo mijn talenten mag inzetten. We hebben nog best wat spannende weken aan boord, omdat de gevallen met mpox stijgen in Freetown. Er gelden strenge hygiëneregels en isolatie bij ziekteverschijnselen. Hoewel wij hier niet per se de dodelijke variant hebben, is het wel een erg besmettelijke ziekte die we, als we volgende maand gaan varen naar Spanje, niet mee mogen brengen! We gaan ervoor in gebed en op wonderlijke wijze ontvangen we van de Nederlandse overheid vaccins en dat terwijl ze lastig te verkrijgen zijn.

10 juni - klaarmaken voor het varen !

Het ziekenhuis is sinds deze week dicht. We hebben 1519 patiënten een nieuw leven kunnen geven door gratis operaties. Een nieuw leven ja, zo omschreef een van de patiënten het. Want door een 'simpele' oogoperatie kunnen ze na jaren weer zien en daardoor werken voor hun gezin en eten kopen. In week 41 van deze *field service* waren de herniaoperaties. De dokter had gezegd: moet je nagaan, wat een geduld dat je al die maanden moet wachten voordat je aan de beurt bent, terwijl je weet dat het schip er ligt. Bij navraag bleek deze meneer 41 jaar geleden precies de hernia te hebben gekregen.

NIEUWSBRIEF FAMILIE BAARS

Er zijn operaties geweest voor kinderen met aangezichtstumoren, schisis, of brandwonden, die worden gepest door hun groepsgenootjes en die door reconstructie weer een nieuw gezicht krijgen. Er was een meisje van veertien jaar bij, die voor het eerst lippenstift op kon doen, omdat ze nu eindelijk lippen had!

Nog twee dagen school en dan is de laatste schooldag van het academisch jaar 2024-2025 aangebroken. Volgens Jackie het leukste schooljaar ooit! Ze heeft namelijk een halve marathon gelopen bij de running club die elke woensdag wordt georganiseerd, en naast Engels ook Frans geleerd! James vond het erg leuk dat hij het alfabet heeft geleerd met onder andere Oscar Octopus en Wally Walrus. James zit samen met Marie een meisje uit Nederland in de klas, hij werkt op school over beroepen. De brandweerman (uit Noorwegen) komt op bezoek in de klas. Maar niet alleen het schooljaar is bijna afgelopen, ook de huidige *field service* in Sierra Leone. Na de onderhoudsperiode in juli in Spanje, hoopt het schip in augustus weer terug te komen naar Freetown voor nog een jaar hulp hier. Laurens heeft voor zijn team persoonlijke certificaten gemaakt om ze te bedanken voor hun inzet het afgelopen jaar. Dit wordt erg gewaardeerd!

Naast *daycrew*, mensen die dagelijks naar het schip komen en betaald worden voor hun werk, zijn er ook *crew* die net als wij vrijwillig aan boord werken. We worden opgeschrikt door het verdrietige nieuws dat een van onze crew heel ziek is opgenomen in het ziekenhuis. We komen met elkaar samen in gebed, er wordt zelfs een 24-7 *prayer* in de kapel georganiseerd, maar hij overlijdt. De hele community is in rouw. Vandaag wordt zijn lichaam naar zijn thuisland gevlogen en zullen we afscheid nemen als de kist het schip verlaat. Tijdens de afscheidsdienst hebben we *amazing grace* met elkaar gezongen, want dat is de waarheid. Deze jongen is hier aan boord namelijk afgelopen herfst tot geloof in Jezus gekomen en is nu dus Thuis.

Als je korter dan een jaar aan boord wilt dienen, hoef je niet christelijk te zijn. We hebben dus ook crew aan boord die moslim is of helemaal niet gelooft. Het bijzondere is dat we geloven dat God die ook aan boord heeft gebracht met een reden. Zo heb ik een vriendschapsband opgebouwd met een jonge dokter en hebben we gesprekken gehad over hoe je je leven het beste kunt leven.

NIEUWSBRIEF FAMILIE BAARS

Gisteren kwam ze als afscheid meelunchen bij ons in de cabin en kon ik haar *The Message*, een Engelse Bijbelvertaling geven als cadeau. Samen met haar vrienden hebben we onze lievelingsteksten uit de Bijbel opgeschreven, zodat ze aanknopingspunten heeft, waar te beginnen.

Tijd om de nieuwsbrief weer te eindigen. We willen u/jou bedanken voor het meelesen en meeleven! We hopen bijna te vertrekken voor een *sail* van 10 dagen richting Cadiz. Wij zullen dan ook gelijk onze eerste maand van verlof opnemen, omdat gezinnen vanwege veiligheid van boord moeten zijn. We zullen deze tijd gebruiken voor vakantie, maar ook voor herhaalvaccinaties!

van een hemels paradijs.

Verjaardagen:

- 25 juni, Harper
- 10 juli, Anne Marije
- 15 september, Laurens

Gebedspunten

- voor de familie en vrienden van de crewmember die overleden is, dat ze troost mogen vinden bij God
- voor onze vriendin-arts dat ze Jezus mag ontmoeten in de Bijbel
- voor patiënten die zich klaarmaken om tijdens de nieuwe field-service aan boord te komen
- voor een veilige aankomst in Cadiz
- voor nieuwe energie die we mogen opdoen tijdens ons verlof
- voor Gods nabijheid, elke dag weer
- voor wijsheid als Laurens' nieuwe functie gaat beginnen

Dankpunten

- voor 1519 patiënten die we afgelopen jaar konden helpen
- vaccins voor mpox virus
- dat we als gezin steeds meer onze plek vinden aan boord
- het boekcontract met de uitgever
- bewogen leraren op de school die zich met hart en ziel inzetten
- dat de kinderen fijn kunnen spelen

NIEUWSBRIEF FAMILIE BAARS

NIEUWSBRIEF FAMILIE BAARS

